

донели нови инстинкти и други обичаи; тѣ сж дали на Елинския народъ, слѣдъ като сж се смѣсили съ него, своята физическа организация, чертитѣ на своя лигъ и своята морална живостъ“. ¹⁾ „Казахъ и пакъ казвамъ“, говори Анри Белъ почти на свършъка на своята книга, „че елементътъ, който въ днешна Гръция владѣе, сж Арбанаситѣ. Цѣлата Атина и Беотия, южната страна на Евия, островитѣ: Хидра, Специя и Андрo, всичката Арогида и Коринтска страна, най-сетнѣ всичката южна Елада и веригитѣ на планинитѣ, които се продължавятъ къмъ западната страна на Морея, огъ Алфея та до Наварински Заливъ, всичко тамъ е самъ самичкъ Арбанасъ. Въ 1830 г. Баварцитѣ, чиновници при двореца на краля Отона, бѣха задължени да учатъ Шкипетарския езикъ, а въ самата Атина е сждилъ Арбанашки сждъ и день днешенъ, въ много села по онѣзи страни, не е възможно да се разбере човѣкъ, ако говори Гръцки“. ²⁾

Сега ще минемъ къмъ единъ здравъ авторитетъ въ полето на старата Римска и Елинска история, Нѣмецътъ, Фердинандъ Грегоровиусъ, и ще видимъ какъ той приема напълно Фалмерайеровитѣ утвърждения за пославяняването на днешната Гръция, а тѣй сждо и онова, което Анри Белъ говори за Арбанашкото нахлувание въ това кралство и въ което и двамата съвсѣмъ се съгласяватъ съ Фалмерайера. Така, що се отнася до славянското нахлувание, Грегоровиусъ ни казва слѣдующето:

„Въ X столетие Старата Гръция е била вече съвсѣмъ населена съ Славянски плѣмена. Единъ Византийски схоластъ, който правилъ извлѣчение отъ Страба, е рѣкълъ мѣжду другото и това: „и сега почти всичкия Епиръ, Елада, Мория и Македония сж населени съ Славяни.“ “ „Като говори пѣкъ за Елисъ, сждия сколастъ прибавя това: „сега тамъ не се чува нито името Пизатъ, нито Каузонъ, нито Пилиянъ, защото всичко сж притиснали Славянитѣ.“ “

„Спорѣдъ такива свидѣтелства на Византийцитѣ“, продължава Грегоровиусъ, „и имената на мѣстата, които славянскитѣ жители на Гръцкитѣ области сж турнали като паметници на тѣхното прѣбивание, трѣбва пославяняването на старитѣ Елински земи да се вземе като исторически фактъ“. ³⁾

¹⁾ Henri Bell, Voyage en Grèce 1881. стр. 58.

²⁾ Henry Bell, стр. 384.

³⁾ Ferdinand Gregorovius, Geschichte der Stadt Athen im Mittelalter. Stuttgart 1829. I Bd. стр. 113—114.